Това съм аз, Луси!

Зелена мода

Кели Маккейн

Издателство „Фют“

Totally Lucy
Planet Fashion
First published in the UK in 2006 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Artwork by permission of Usborne Publishing Limited, Copyright © 2008
Usborne Publishing Ltd.

Text copyright © Kelly McKain, 2006.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted
by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Page 40 Model © Patrik Giardino/Corbis

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are
products of the author's imagination and are not to be construed as real.
Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!
Зелена мода
© Издателство „Фют“, 2020
Текст Кели Маккейн
Превод Жечка Караславова
Редактори Албена Раленкова
Илияна Владимирова

ISBN 978-954-625-779-6
www.fiut.bg

Абсолютно

таен дневник

на Луси Джесика Хартли

Сряда, 19 октомври, 6.06 часа следобед

Привет, момичета! Аз, Луси Джесика Хартли, отново съм тук!

Започвам този дневник с новата си химикалка с еднорог, защото имам да ви казвам нещо невероятно. Както знаете, НДПЗ (т.е. Най-Добри Приятелки Завинаги – каквито са Джулс и Тилда за мен) са най-готините, фантастични и специални хора на света. Обикновено си мислите, че знаете всичко за тях, заради най-тайните тайни, които си разказвате в коридорчето зад кабинета по рисуване (или там, където обичате да го правите), но днес ме споходи най-удивителното Прозрение – не знам едно много важно нещо за Тилда!

За всеки случай, да ви припомня, че с госпожица Тилда Ван дер Цван сме НДПЗ вече цяла година – откакто тя дойде в нашето училище. Наложи се в началото да я подложа на пълна модна промяна и оттогава сме

НДПЗ. Което означава, че сме заедно почти постоянно и винаги, когато можем, се държим за ръце (понякога е малко трудно, особено когато вървим по улицата и насреща се задава двойна бебешка количка или когато и трите се опитваме да минем едновременно през вратата на тоалетната). Едно от любимите ни занимания е през междучасието да ходим в тоалетната, за да изпробваме различни гримове пред огледалото. За съжаление, там няма контакт за пресата за изправяне на коса, така че не можем да правим пълна промяна на вида си, особено когато сме облечени в училищните униформи, които са измислени само за да изглеждаме ужасно около... ~~61%~~, ~~67%~~, ~~62%~~ пет дни в седмицата!

Както и да е, пак се отклоних. Ако сте чели другите ми дневници, сигурно знаете, че го правя често, МД! Както и че често употребявам МД, което означава „между другото“, МД!

И така, да се върнем на темата – научих за Тилда нещо, което ме накара да си помисля: „О, *май не знам всичко за моите НДПЗ, както смятах, и изглежда, Тилда си има тайна тайнствена страна, напълно неизвестна за мен!*“

Хич не мога да си представя да имам тайна тайнствена страна (въпреки че би било страхотно), защото винаги всичко си казвам, и то *на минутата*.

О! Мама ме вика да сляза долу за вечеря тъкмо когато започнах да ви разказвам за тайната тайнственост на Тилда!

Обещавам да ям бързо!

След вечеря

Хапнахме пържени рибени филенца, зелен фасул и пържени картофки… ммммм!

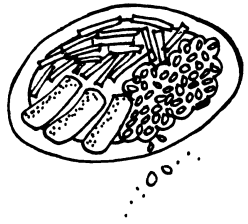

Е, добре, ето как беше разкрита тайнствената тайна на Тилда.

След училище Джулс трябваше да дойде у нас, както прави всяка сряда, когато баща ѝ е на работа, майка ѝ води малките ѝ братче и сестриче (Бенито и Бенита) на детско карате, а по-големият ѝ брат ХХ е на урок по китара. (МД, аз вече не съм ТАЙНО ВЛЮБЕНА в ХХ, защото последния път това доведе до ОГРОМНА излагация. Всъщност в момента не съм ТАЙНО ВЛЮБЕНА в никого – хм, много необичайно за мен!)

Днес обаче Джулс не дойде у нас, защото мама също беше заета.

Наскоро мама реши да *сграбчи живота* с две ръце, както казват в телевизионните предавания, ето така:

Тя напусна работата си при господин Снелерман, когото аз наричах *праисторически идиот* и който мисли, че единственото нещо, което жените могат да правят, е да приготвят чай. Чудя се, ама той никога ли не е чувал за женската сила и за феминизма? *Всички* знаят, че още във викторианската епоха няколко жени се оковали с вериги за релсите, за да се борят за правата си, а днес вече е пълно с невероятни жени, които се разхождат професионалистично на високи токчета и управляват огромни компании.

В момента мама работи на половин работен ден в едно страхотно малко магазинче

в Шербърн, където продава картички, чаши и много скъпи сапуни. Тази работа е временна, докато ходи на курсове и се подготвя за фантастична кариера на...

(Барабани, моля!!!)

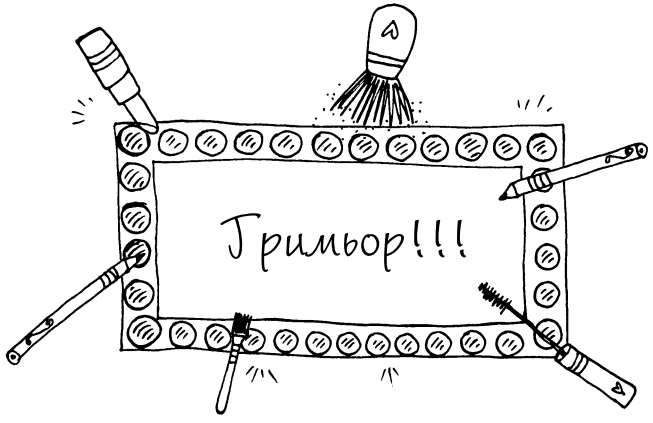

(Жестоко, нали!!!)

Днес мама беше на курс по гримьорство в Бристол, на връщане попаднала в огромно задръстване и затова се обадила на господин Ван дер Цван да го помоли да се погрижи за мен и Джулс. Ето как всички се озовахме у Тилдини. Никога преди това не бяхме ходили у тях.

Знам какво си мислите:

„Но Луси, как е възможно да не сте били там преди?! Нали Тилда е ваша НДПЗ?“

Е, добре, ще ви обясня.

Никога не сме ходили у Тилдини (разбирай нито веднъж дори!), защото тя никога не ни е канила. Двете с Джулс престанахме да я молим да ни покани, тъй като тя винаги намира някаква причина, поради която не можем да отидем. Аз не ѝ се сърдя, защото баща ѝ е доста строг и знам, че у тях въобще няма да можем да вдигаме шум и да се забавляваме (а и не можем да пием кола и да ядем чипс, защото на Тилда са ѝ забранени всякакви такива неща).

Въпреки че Тилда живее във фермерска къща, баща ѝ не е фермер, а е... ами ъъъ... не знам точно... но през повечето време работи от къщи, а понякога ходи до някакъв офис в Лондон, така че сигурно се занимава с важен бизнес. Тилда и баща ѝ живеят сами, защото майка ѝ починала, когато Тилда била много малка. Като се сетя за това, ми се доплаква, защото ми става много мъчно за Тилда. Не мога да си представя какво

щях да правя без мама, въпреки че тя невинаги ме разбира – ето, например не ми дава от своя серум за коса „Блясък и сила“, защото струвал 14.99 лири!

Щом влязохме у Тилдини, баща ѝ отиде в кабинета си, а Тилда ни донесе от онези енергийни десертчета, покрити с бял шоколад (помислих си: „*Дали пък да не изям само шоколада и да оставя овесените ядки?*“).

Джулс предложи да идем в стаята на Тилда, а пък Тилда почна да увърта:

– О, всъщност по-добре да идем в хола и да гледаме любимото ми шоу...

И отидохме в хола. Тилда включи телевизора, а ние се разположихме на едно от луксозните им канапета.

Знам, че още не съм стигнала до тайнствената тайна на Тилда, но ви моля да ме изтърпите, защото набързо искам да ви кажа нещо, което се случи преди това.

Оказа се, че любимото шоу на Тилда е „*Изберете зеленото!*“ В него обясняват как да се грижиш за планетата, как да рециклираш старите консервени кутии и вестници, как да гасиш лампите и да си отглеждаш зеленчуци в градината, за да не си купуваш от онези, внесени от Нова Зеландия например.

Водещата на шоуто се казва Айша. Тя е много готина и има страхотно чувство за мода и стил (което, както знаете, е мн. мн. важно за мен, защото мечтата на живота ми е да стана *истинска, същинска модна дизайнерка*).

И така, ние гледахме шоуто, а Джулс не спираше да ме рита в глезените. Аз също я ритах, облизвах от десерта само белия шоколад и си мислех как съм се излъгала, защото хич няма вкус на шоколад, а по-скоро на кисело мляко, което по някакъв магически

начин са успели да втвърдят... така че не бях особено съсредоточена в шоуто.

В студиото се появиха някакви деца, които заразказваха за системата за рециклиране, която били направили в училището си. Точно тогава Джулс и аз започнахме истинска битка с крака и паднахме от канапето, но в този момент рециклиращите деца си отидоха, Айша ни погледна и каза:

– Искате ли да се появите на телевизионния екран?

Внезапно Джулс спря да ме рита, изправи се и изкрещя:

– Искаме!

Аз почти се задавих с моя подозрително-нешоколадов десерт – какво по-страхотно и невероятно от това да се появим в някое телевизионно предаване!

Така че и трите се втренчихме в Айша.

– Изпратете ни своята идея за екологичен проект и кой знае... може да ви поканим в шоуто!

Въпреки че го казваше на зрителите, ние имахме чувството, че говори само на нас.

– Ние тооооолкова си падаме по това! – ~~каза~~, ~~изпищя~~, ~~извика~~, възкликна Джулс.

МД, харесва ми идеята хората да възкликват – звучи като от книга. Ще го използвам по-често!

После Джулс възкликна още много неща:

– Ако се появя по телевизията, някой може да забележи таланта ми и тогава ще стана кинозвезда, ще живея в Холивуд и ще бъда известна!